

Скарга

Симоненко Василь Андрійович

Казна за що усі люди,
Де б я тільки не ступив, —
Дорікають мене всюди...
Я ж нічого не робив!

Обіймав собі посаду,
Був завклубом років два,
Їздив навіть у бригаду
В тому році на жнива.

Говорив культурні речі,
Клуб щоденно відчиняв
І терпляче кожен вечір
Наодниці там куняв.

А тепер я від скорботи
Зовсім спокій загубив...
За що вигнали з роботи?
Я ж нічого не робив!

1959

Джерело: *Симоненко В. А. З матір'ю на самоті.* — К.: Молодь, 1990.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/skarha